

υπόλοιπο

υπόλοιπο, το, ουσ. [ουδ. του αρχ. επιθ. υπόλοιπος], το υπόλοιπο·

- είναι τελευταία βδομάδα των υπολοίπων, βλ. λ. [βδομάδα](#)·

- καλό υπόλοιπο! ευχή σε στρατευμένο νέο να υπηρετήσει χωρίς προβλήματα το υπόλοιπο της θητείας του·

- υπόλοιπο άνθρωπου, (υποτιμητικά) άνθρωπος πολύ κοντός και πολύ αδύνατος και, κατ' επέκταση, άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «εσύ δεν είσαι άνθρωπος για να μαλώσω μαζί σου, ρε παιδάκι μου, εσύ είσαι υπόλοιπο άνθρωπου!». Συνών. υποψία ανθρώπου.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας